

Laisvoji Lietuva

*LAIMUTE
GRAUZINIENE*

Lietuvos Ministro P.
Amerikai žmona, T.V.G.S.
Lietuviu Sub - Komiteto
pirmininkė ir pavizdinga
lietuvė motina.

Cesna Radio

ADOLFAS CESNA

Radijo Technikas

Gamina radio aparatus ir taiso senus, repestingai ir prieinamomis kainomis. parduoda ir issimokėjimui.

Calle SAN FRUCTUOSO 1827
Montevideo

LIBRERIA

IESA S

Geriausiu pasauliniu rasytoju knygos. — Ivairus popieriai: kartolinas, celofan ir kt. Rasomieji dalykai ir mokyklu rekme nys. — Atvirutes, albumai. Uzsakymus siunciam ir pastu. Priveza tranvijai:

7. 9, 12 ir 61

ARENAL GRANDE 2533

Tel. 2 72 53

Montevideo

Vienintelis Urugvajuje Lietuviu Mosaiku
Ir Boldosu Fabrikas

-Du Draugai-

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO
MILANO

Rastiné: calle BERNA 2347. Cerro

Fabrikas: calle BULGARIA 4146. Cerro

Daromas visu rúsiu, meniskos ir paprastos mosaikas bei boldosai
Darbas garantuotas. Ekonomiskos kainos

Lietuviams Didelés Nuolaidos
PERSITIKRINKIT

PROVISION

WILNIUS

Jono ir Onos

Scesnuleviciu

Calle VIZCAYA 4149 esq. Berna

KRAUTUVE-BARAS

VIKTORO KUCIAUSKO

Calle PRUSIA 1851, kampas Bogotá

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusiu maisto produktu. — Vietos ir uzsienio gerimai. Kainos ekonomiskos. — Lietuviskas patarnavimas — Lietuviams nuolaidos

Petro Evovlucko ir Alizo Vetos

PIENINE — BAR ALMASENAS

Calle BOGOTA 4151 Esq. BERNA

Telefonas: 22 11 94

Vairus pieno ir kiti maisto produktai, vietos bei uzsienio gerimai

Berta Balcityte - Lauciene

LIETUVE MODISTE

Calle Treinta y Tres 1541, Piso 2

Montevideo

Paskutines Mados - Darbas

Garantuotas

CINE

Selecto

Vienintelis lietuviu P. Zukelio kinas
Urugvajuje

c. GRECIA 1105-07 Cerro

Tel.: 22 11 25

FILMOS:

Visuomet paskutinés laidos, meniskiausios ir aukstos kokybės. Daugumos lietuviu ir kitatauciu gaušiai lankomas kino teatras.

REVISTA

"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA
ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por
la Ley del Gobierno Superior
de la Nación, con la
Personería Jurídica en el
año 1941

Órgano oficial y propiedad
Intelectual de la misma,
Impreso en la
IMPRENTA FORTALEZA
Redacción, Administración
e Imprenta

Río de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347 CERRO

Administrador:

Antonio Brazys

Leidzia

Urugvajaus Lietuviv

Kultūros Draugija.

Metinē Prenumerata:

Urugvajuje \$ 1.50 U.
Argentinoje \$ 4.00 Rrg.
J. Amerikos V. 2 Dol.

Perlaidas siūsti žurnalo
administracinius
vardus; rastus - redakcijos:

LITUANIA LIBRE

Río de Janeiro 4001

Cerro, Montevideo,
Rep. O. del Uruguay.

Laisvoji Lietuva

Mėnesinis - Kultūros - Mokslo - Meno - Visuomenės - Kovos - Žurnalas

Metai (Año III) | Montevideo, Balandžio - April, 1947. | Nr. 4 (28)

Elena M. de Bartnikaitis.

EL DULCE CALOR HOGAREÑO

No hay que olvidar que durante la vida y a través de los siglos la Humanidad ha conservado tradiciones que han hecho por sí solas la grandeza de los pueblos, puesto que han sido normas estimuladoras y han logrado perpetuarse a través de cataclismos sin fin. El culto al hogar, el respeto a la familia, la moral como ley de bondad y como barrera social han logrado conservar en las familias y en las naciones esa fuerza que vigoriza la vida de las razas a través de los tiempos.

Por eso en estos momentos de desequilibrios en que todo se desquicia y bambolea, el culto al hogar debe ser base firme en la que se apoye el futuro del mundo; mientras existan un hombre y una mujer atados por el cariño y el anhelo de una familia, todos los cataclismos y las derrotas humanas podrán ser vencidas. Pero hay que conservar ese calor hogareño, hay que cuidar el cariño en el hogar, como la más fuerte defensa del futuro del mundo...

El hombre es el que más necesita saber guardar ese afecto que lo ligue a la familia, porque ese cariño que debe ser llama que caldea al hogar, que alimente el amor de los hijos, es el mejor puntalero de mañana. La mujer de por sí, es apegada a las duras disciplinas de ama de casa, es la mejor maestra de economía doméstica, es la guardia fiel que no desfallece en la espera, que alienta en las derrotas y que se cansa a veces, pero cuando ya las ramas jóvenes del árbol familiar han fortalecido suficientemen-

te para vivir solas. El calor hogareño es el amor a la patria hecho sacrificio en el cuidado del hijo por nacer, hecho esfuerzo de cooperación en el niño que crece, hecho dolor en el hijo que sufre, hecho fuerza callada en el hijo que se encamina solo por la vida, y hecho aliento patriótico en el soldado que nos deja lágrimas en los ojos e incertidumbre en el alma, cuando marcha a cumplir su deber con la patria, para conservar libre el jirón de tierra que es nuestra.

Todo eso y más, es el calor hogareño del que el padre y la madre son dioses lares

LA MADRE

Recordáis, por ventura, los años de vuestra infancia? Recordáis aquellas horas tranquilas en que libre el alma de pesares y el corazón de inquietudes, dejabais reposar vuestra cabeza en el regazo de una mujer?

Recordáis la ternura con que aquella mujer os acariciaba, estrechaba vuestras manos infantiles e imprimía sus labios en vuestra frente candorosa?

Recordáis cuántas veces enjugaba solícita vuestro llanto, y os adormecía dulcemente al eco blando de una balada de amor?

Oh! sí, lo recordáis.

Los que tenemos la dicha de ver todavía a esa mujer sobre la tierra, la invocamos con cariño a todas horas. Su nombre está escrito en el corazón: es el nombre más tierno de cuantos encierra el diccionario.

El nombre sólo de Madre nos representa aquella mujer en cuyo seno bebimos el dulcísimo néctar de la vida.

S. Catalina.

MOTINOS DIENA

Kultūringas pasaulis svencia daug didin-
gu svenciu, bet krikščioniskame pasauly yra
didžiausia ir gražiausia sventė, tai Motinos
Diena, kiekvienais metais minima geguzės mė-
nesyje. Motinos diena teisingai parinktas gra-
žiausias metu mėnuo, nes kas gi bėra pasauly
grazesnio, kilnesnio ir doram žmogui branges-
nio kaip Motinos Vardas.

Padorus vaikas ir dvasiniai normalus su-
augęs žmogus, visuomet su pagarba taria zo-
di Motina. Tik sitame zodyje jis supranta
savo, kaip žmogaus visumą ir jo didybę. Per
motinos skausmus jis atėjo į šį pilną blogumų
pasaulį, kad testų jo dorinimo darba, begalinė
motinos meilės siluma, jos rūpestis ir nežino-
jimas nuovargio, lyg saulės siluma ir sviesa
ugdė jį, saugojo nuo paklydimų tvano, diegė
į jauna sirdį dorą, žmoniskumą, meilę artimo
ir dažnai istisas naktis karšta malda prasė. Viso-
galio palaimos jos vaikui, kai tas jau vienas
zengė pirmuosius žingsnius slidžiuoju ir ers-
kėčiuotu gyvenimo keliu. Motinu zodyne
nėra zodžio «negalima» kas nors jos vaiko
laimėi padaryti. Tyra, neveidmaininga ir karšta
meilė yra tik motinos ir tik jos ugnis nudzio-
vina karcias likimo asaras bei sutirpdo gyve-
nimo neprielankumus. Motinos akiu vienas pa-
zvelgimas nusviečia tamsiausią naktį ir svelni
ranka atnesa šaldų poilsį.

Apveizdos valia Motinai uždėjo didžiau-
sias ir atsakomingiausias pareigas. Motina užau-
gino pasauliui genijus, didžiuosius jo dvasinės
ir medžiaginės gėrybės tobulėjimo vadus, tai
gi Visogalio paliepimu, yra sventas, palaimin-
tas bei kilniausias žodis Motina. Ir bėda tam
nelaimingam vaikui, kuris ne tik isdriustu prieš
savo motiną pakelti ranką, bet ją pasieptu ne-
mandagių žodžių, suteiktu skausma ir ištrauk-
tu jos asaras. Toks niekad ir niekur laimės
nebeatras.

Lietuvių tautai Motinos Diena turi ypatin-
gos reikšmės ir dvigubos pagarbos negu ku-
riai nors kitai tautai. Anuo sunkiuoju caru Ru-
sijos siautėjimo laiku, kai mūsų tautai buvo
uzdrausta lietuviškai skaityti, rasyti ir kalbėti,
kai negausus mūsų tuometinės inteligentijos
būrelis, išblaskytas Maskolijos platybėse tolo
nuo savo tautos, vedant ruses ar lenkes, kai
Lietuvos vardas buvo panaikintas ir ji pradėta
vadinti «Siaurės Vakarų Krastas», lietuvi moti-
na drasiai ir ryžtingai išeina į nelygia su caru
Rusijos despotija, už savo prakaitu aplaistytos
žemės bei tikėjimo laisvės kovą.

Silpna, gyvenimo rūpesčiu slėgiama, mū-
su pilkojo kaimo mociutė pasako: «Ne! As sa-
vo vaika geriau mirusi matysiu, negu jis bus
padarytas maskoliu». Ji savo pasakymo sven-
tai ir laikosi. Ji atmeta valdžios veltui bruka-
mas maskoliskas knygas, brangiai moka už is

Prusijos gabenamas, bet jau lietuviskas ir pa-
slapciomis, daugumoje sukdama rateli savo
vaikus mokina tik lietuviškai. Mokina ne vien
skaitymo ir rasto bei kataliku tikėjimo tiesų,
bet tėvynės, savo kalbos, papročių meilės ir
kovos su pavergėjais, su ju brukama pagonis-
ka pravoslavija ir rusifikacija.

Ir prasideda žiauri bei atšiauri kova mie-
losios mūsų siaudinės pastogės mociutės, lio-
va su galinga rusų imperija. Rusai panaudo-
ja visas savo azijatinio žiaurumo priemones
prieš ramia ir beginkle lietuvi motiną. Iš jos
sekmadieniais atima maldaknygę ir ten pat lo-
jomis spardo bei lapoja nagailiomis girtas
rusų zaudaras, bet ji nenusileidžia. Jos sūnūs
kariai už lietuvišką knygą Lietuvoje siautėjan-
cios Muravjovo Koriklo gaujos. Jos ausyse
slamba reteziu metalinis balsas, kuriais sura-
kine rusai išvaro į Sibira mylima sūnu taip
pat už lietuvišką knygą. Pagaliau, rusai ishe-
lia masines zemaiciu šerdyne Kraziuose.
Ant beginklų ir besimeldžiančių lietuvių palei-
dzia girtų hazolų gaujas. Kardi rusų dur-
tuvai veikia tol, kol Krazantės vanduo paraus-
ta nuo lietuvių kraujų. Paskui visame Raseiniu
apskritį eina kartuvių, ryksciu, moterų prie-
vartavimo ir masinio Sibirian tremimo siaubas.
Ir til: todėl, kad lietuviai gynė savo tikėjimą.

Toli žiauri ir kruvina kova tesėsi virs
40 metų, bet ją laimėjo Lietuvė Motina. Ap-
veizdos laiminama ji pernesė kancias ir nepa-
lūzo kovos helyje, o lyg istabi žvaigždė spin-
duliavo iš samanotos baluzės ir švietė taji
helį, kuris mus atveda į Neprilauksoma Lie-
tuva. Til: lietuvių motinos gilus tikėjimas, gi-
lus patriotizmas, lietuviškas atkaklumas ir di-
dele valia sugrazino mums spaudą, išaugino
pirmąją mūsų sviesuomene ir dave pirmuosius
savanorius, kurie savo krauju atpirko Lietu-
vos laisvę.

Neilgas, bet gi buvo Lietuvos Motinos
lasvės poilsis. Žmoniskumo ir tiesos priešai, Stalinai su Hitleriu susitaria
pasidalyti Europą ir uždega ją haro gaisru. To
talitarų kruvinos hominacijos aukta ir Lietuva
lieka. Iš rudojo bestijos okupacijos ji pereina
į raudonojo bestijos okupaciją, til: daug žiau-
resne, daug kruvinesne negu Muravjovo Kori-
klo ir carų laikas. Lietuvei Motinai vel praside-
da Kryžiaus Reliai. Desimtis tūkstančių geriau-
siu Lietuvos sūnų kruvinieji maskoliai susau-
do vietoje, simtus tūkstančių lietuvių tremia į
Sibiro pragara bado ir kanciu mirčiai, simtus
tūkstančių išvaro iš gimtosios pastogės ir jon
pasodina rusus. Nielas tatai nebegali apsa-
kyti Lietuvos Motinos tragedijos ir begalinio si-
rdies skausmo. Atsilyginimui nors jas pagerb-
dami Motinos Dienoje, pasizadėdami kovoti
už Lietuvos Laisvę, o doros ir garbingos lie-
tuvės motinos išeivijoje, savo mieluosius vai-
kucius mokindamos Dievo ir Lietuvos meilės.

Vytas Vakarai.

PADĖKA ARGENTINOS IR URUGVAJAUS LIETUVIAMS

Visiems Argentinos lietuviams, senai jau ten gyvenantiems ir naujai atvykusiems savo tautiečiams, nuosirdziai dekoju savo ir savo seimos vardu už tokias grazias isleistuves, persikeliant mums su Lietuvos Pasiuntinybe i Urugvaju. Ypatingai dėkojame šiu isleistuviu organizatoriams gerb. Ponams Gilydziams, Tėvams Marijonams, Lietuvai Islaisvinti Centrai, Sv. Cecilijos Chorui, Tarptautinės Vaikams Globoti Organizacijos Sub - Komitetui, Moteru - Mergaiciu Draugijai, Berisso lietuviams ir visoms kitoms organizacijoms bei atskiriems tautiečiams, prisidėjusiems prie isleistuviu surengimo, bei taip gausiai susirinkusiems mus islydėti i uosta.

Nuosirdziai dėkojame ir už malonias simbolines dovanas bei puikias gėles, kuriomis malonėjote mus palydėti i nauja rezidencijos vieta.

Visuomet su malonumu prisiminsime drauge su Tamstomis praleistus sunkius laikus, bekovoiant prieš Lietuvos pavergėjus, tesime sia sventa kova toliau drauge su visa mūsų Tauta su tvirta viltimi susilaukti anksciau ar vėliau teisybės ir laisvės, susilaukti Nepriklausomos Lietuvos atgaivinimo.

Jei kuo galėsime Tamstoms būti naudingi naujoje vietoje, mielai kiekvienam is Tamsu patarnausime.

Urugvajaus lietuviams nuosirdziai tariame aciū už malonų sutikima Montevideo uoste ir už grazias gėles, kuriomis mus cia priėmėte.

Dr. K. Grauzinis,

Lietuvos Ministras, su Seima.

LIETUVIU DOMEI

Persikėlus i Urugvajaus sostine, Lietuvos Pasiuntinybė siuncia savo sveikinimus ir turi garbės pranešti nauja savo adresa:

Legación de Lituania

21 de Setiembre 2511, piso 6 - o

Montevideo

Rep. O. del Uruguay.

Priėmimo valandos:

nuo 9 iki 12 val. visomis darbo dienomis.

Pasiuntinybė.

SVEIKINAME

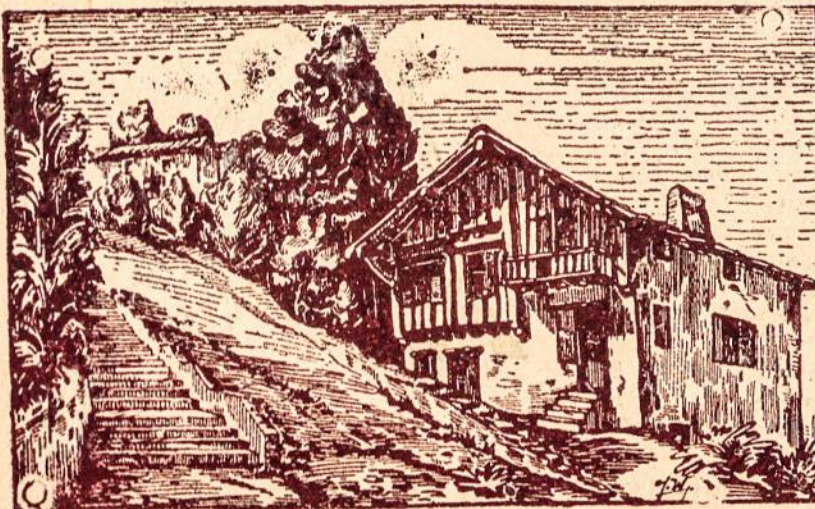
Lietuvos Respublikos Nepaprasta Pasiuntini Ir Igaliota Ministra Pietu Amerikai, Dr. K. Grauzini, persikėlusi su Lietuvos Pasiuntinybe i Montevideo širdingai sveikinam ir linkime sėkmingos darbuotės Tėvynės Lietuvos laisvei ir gerovei.

— Laisvoji Lietuva. —

DIDELIS ENTUZIAZMAS

Persikėlus Lietuvos Pasiuntinybei i Montevideo, patriotinėj Urugvajaus lietuviu kolonijoje reiskiasi didelis entuziazmas. Tikėsime, kad sis dziugus reiskynys daug patarnaus tampresnei kolonijos vienybei ir pasekmingesniai visu darbu i Lietuvos Nepriklausomybe.

Net daugelis ir buvusių suklaidintu lietuviu dabar didziuojasi sulauke Nepriklausomos Lietuvos Pasiuntinybės laisve gerbianciami Urugvajuje.

Lietuvio ūkininko sodyba Urugvajuje. Sioje salyje priskaitoma jau net keli desėtkai lietuviu, kurie sumaniai ir pelningai verciazi zemės ūkiu. Vieni ju nuomuoja ūkius, o kiti jau turi isigije nuosavus.

Sostinės lietuviai dažnai lankosi pas savuosius ūkininkus, jaukiam lietuviskam pasisveciavimui ir poilsiui. Is ūkiu taipgi parsiveza lietuvisku gaminiu.

PABĖGĖLIAI IR EMIGRANTAI SVEICARIJOJE

(Korespondencija iš Sveicarijos)

Sveicarijos federalinė taryba (ministerių kabinetas) kovo 7 d. priėmė naują potvarkį, kuriuo tvarkoma pabėgėlių bei emigrantų padėtis. Potvarkis išgaliojo kovo 20 d.

Naujasis potvarkis palengvina tam tikros pabėgėlių bei emigrantų kategorijos būklę. Pagal ligsioline tvarka visi pabėgėliai ir emigrantai būdavo ipareigojami iš Sveicarijos išvykti. Sveicarija suteikdavo tik laikina prieglobstį. Ankstyvesniuose potvarkiuose buvo išakmiai pabrėžta, kad pabėgėliai ir emigrantai turi Sveicariją laikyti tik «tranzito salimi». Jie turėdavo arba grįžti į savo krastą arba išvykti į kitą šalį (emigruoti). Paprastai nebūdavo nustatoma termino, iki kurio reikėdavo išvykti, bet tekdavo policijai įrodinėti, jog daroma žygiai išemigruoti.

Pagal naują potvarkį tokiai žmonių kategorijai suteikiamas nuolatinis prieglobstis (Dauerasyl): 1) gimusiems 1889 metais ir anksčiau, 2) ligoniams ir invalidams, 3) vaikams iki 16 metų amžiaus, jeigu jie niekur nebeturi artimesnių giminių. Žmonės įeina į vieną minėtųjų kategorijų, atpalaidojami nuo pareigos išvykti iš Sveicarijos. Tuo pat metu jiems suteikiama, nors ir ribota, darbo teisė.

Sveicarijoje gyvenanciu lietuvių būklės naujasis potvarkis, deja, nepagerins. Atrodo, kad reikiamomis lengvatomis tegalės pasinaudoti viena vienintelė vyresnio amžiaus šeima. Geriausiu atveju galės potvarkiu remtis keli ligonys. Kitiems lietuviams pasilieka galioje nuostatai, kad Sveicarija jiems yra «tranzito salis».

Daugis lietuvių jau anksčiau ėmėsi žygių išvykti iš Sveicarijos. Bet ligsiol tepavyko išvaziavimo dokumentus sutvarkyti, galima sakyti, tik kas desimtam žmogui. Kai 1945 m. Sveicarijoje įanėsi sovietų repatriacinė komisija, užsirasė tik apie 10 žmonių; beveik visi buvo arba Lietuvos rusai arba Rusijos lietuviai. Keliolika žmonių išvyko į Vokietiją, Prancūziją, Argentina ir Venezuela. Į Amerikos Jungtines Valstybes išvaziavo dvi lietuvaits (viena jų istekėjusi už lietuvių Amerikos piliečio) ir visi trys Sveicarijoje buvę lietuviai kunigai. Daugis lietuvių deda pastangų patekti į Amerikos Jungtines Valstybes, bet atrodo, kad iš Sveicarijos išvaziuoti kur kas sunkiau, nei kaip pav., iš amerikiečių zonos Vokietijoje. Vėl liūti daro žygių nukeliauti į Argentina arba kitus krastus.

Argentinos konsulas Zueriche yra p. A. Barsanti, ilgi bolševikų okupacijos atstovavęs savo saliai Lietuvoje. Jo žmona yra lietuvaits, kuri kartu su vyru nuosirdziai užjaucia lietuvių ir jiems visokeriopai padeda. Argentinos

konsulata lietuvių, ypac iš Vokietijos, staciai užvercia laiskais, prasydami suteikti vaziavimo viza. Konsulatas tiet nebepajégia i gausingus laiskus atsakinėti. Deja, dabartinéms apinkybémis nieko sia prasme padėti negalima, nes pagal Argentinos nuostatus bylai gali būti duo ta eiga tik tuo atvéju, jeigu prasytojas pats atvyksta i konsulata. Tad laisku rasinéjimas yra bergzdzias darbas. Norintiems vykti Argentina, greiciausia, nieko kito nebeliks, kaip laukti, kol konsulatai atsidiarys ir Vokietijoje.

Sveicarijoje prieglobsti surade lietuvių pabėgėliai siuo metu yra apgyvendinti trijuose viešbuciuose, visi Veud kontone (netoli Zenevos ezero). Taciau gausingiausioji grupé yra susispietusi arba pacia me Zueriche arba netoli jo. Sveicaru istaigu rūpesciu lai kurie pabėgėliai galéjo isigyti naujas profesijas (metalotekintojais, staliais, elektrotechnikais ir t.t.; moterys dažniausia moliosi siūti). Esant autistai ūkiniai konjunktūrai, lai kuriose profesijose stinga darbo rantiu (pav., inžinierių, techniku, vaistininku, nealbant jau apie žemés ūli, namu ruosa ir lit.). Tad siose srityse lietuvių yra gave laicina darbo leidima. Is Italijos buvo neseniai atsivezta kelios desimt tūkstanciu darbininku (tarnaiciu, tarnu, žemés ūbio darbininku ir lit.). Taciau lietuvių pabėgėliai is kitu krastu Sveicarijon darbams lai po «bepasiai» neisileidziami. Mat, neduodama teisés ivaziuoti tiems, kurie neturi «galiojanciu» ir pripazistamu asmens dokumentu. Nors Sveicarijos vyriausybé nėra pripazinus i Pabaltijo okupacijos, bet kadangi pabaltieciai negali grizti i savo tévyne, tai jie traktuojami lai neturi reguliarniu pasu.

Siuo metu Sveicarijoje gyvena apie 200 lietuvių tremtiniu. Kiti tautybių pabėgėlių ir emigrantu Sveicarijoje beliko 12.000. Daugumas ju yra zydu ir lenku tautybés.

A. G.

LIETUVIŲ TREMTINIŲ RASYTOJŲ ATSI- SAUKIMAS Į DEMOKR. PASAULIO RASYTOJUS.

Baisus likimas istiko lietuvių tauta: jos žemė - jos kūnas ir jos širdis - jos 3 milijonai gyventojų II jo Pasaulinio karo metu ištvėrė dviejų okupantų spaudimą. Šiandiena, kai visas pasaulis džiaugiasi sulaukęs taikos dienu ir daugelis Europos tautų vėl tapo savarakiškos ir nepriklausomos, nesa nauja okupacijos junga. Lietuvos dirvos karo bombų ir granatų isardytos, jos miestai sugriauti, o žmonės? Simtai tūkstančių lietuvių ištremti į šaltąjį Sibirą, kani:na kalėjimuose arba traukiantis išsudyta pirmaisiais rusų okupacijos metais, tūkstančiai lietuvių prievarta išstumti į fronto ugnį ar į darbus vokiečių okupacijos metais, simtai tūkstančių evakuoti ar karo višulio priversti pasitraukti į vakarus, rusams vėl Pabaltijį okupuojant. O iš tu, kas liko tėvų ir protevių žemėje, vėl tremiami tūkstančiai darbams ir tolimuosius Rusijos plotus, vėl uždromi į kalėjimus vien dėl to, kad jie yra lietuviai, kad jie myli savo žemę ir savo laisvę ir kad neišsąžada tikėjimo: tikėjimo į Dievą, į laisvą žmogų, į laisvą žodį.

Pasaulio rasytojai, mes stebėjome senaisiais Trojos didvyriais, užėmė žadą slaitėme Rolando žygius, amžiais nemirs drąsaus Sveicarijos sūnaus Vyliaus Tellio pavyzdys, o šiandiena kuriamos naujos Prancūzijos, Olandijos, Norvegijos ir kitų tautų kovotojų legendos. Į tu legendų vainiką apie žmogaus kovas dėl laisvės ir kultūros, apie teisę gyventi pa saulyje kiekvienai geros valios tautai mes norime įpinti ir savo tautos legendą.

Jeigu su pagarba minime Lordo Byrono vardą, vardą to poeto, kuris palikęs savo tėvyne, dalyvavo ir krito mazos Graikijos laisvės kovose. Jei neveltui Dostojevskis sėdėjo kalėjime nepardavęs savo sąžinės ir kūrybinės laisvės, jei garbė teko Puskiniui, kuris nepabūgo ištremimo ir nenusilenkė carui, jei didžiųjų mūsų Mickevičiaus ištremimo sonetais ir nesmerkiamame emigranto Blasco Ibanezo, kovojusio dėl demokratijos principu ir nenorėjusio net, kad jo kūna slėgtu, kad ir sava bet diktatoriumi valdoma žemė, — Jūs suprasite ir mus, mazos kūnų, bet didelės laisvės dvasia Lietuvos sūnus. Metus išgyvene sovietų nelaisvėje, mes pažinome tos valstybės tiesas ir teises, laisvę ir teisybę. Joje užtroško Jesieninas ir Majakovskis, didžiosios revoliucijos ir socializmo dainiai. Jie buvo rusai, o mes esame lietuviai, mes esame vaikai tos tautos, kuri ilgus amžius turėjo valstybę ir buvo nepriklausoma.

Kai naciams išviespatavus Vokietijoje į jos išbėgo Tomas, Arnoldas ir Stefanus Zweigai, Werfelis ir Remarkas, Georg Kaizeris ir

Joseph Roth, kai negalėdama pakelti vergijos į Amerika išvyko Siegrid Undest, kai fasis-tams pavergus Prancūziją, tuo tvankiu oru negalėjo kvėpuoti nei Francois Mauriac, nei Jules Romain, nei daugelis kitų laisvę mylinčių rasytojų, kai Suomija paliko jos didysis sūnus Sillanpaa, mes didžiavome jais, kaip didžiaisiais šiuo dienu tamsybėse svyturiais. Juos ir simtus kitų rasytojų, dailininkų, mokslo vyrų ir kultūros žmonių priėmė valstybės ir niekas jų nelaukė naštą ar politiniais nusikaltėliais. Juo da šiandiena istiko ir mus, kuriems nuo karo audros ir sovietinio teroro beliko vienas kelias - kelias į Vakarus, į demokratinį Alijantų pasaulį, nors ir per žemę vokiečių, kurie mus skriaudė ir niekino.

Is tėvynės likimas ištremė kartu su kitais meno kūrėjais ir didele dali lietuvių rasytojų: į vokiečių koncentracijos lagerius, į kalėjimus,

(versti)

Julius Jazauskas

Atsakomasis «Laisvosios Lietuvos» redaktorius, kuris Motinos Dienos minėjimui organizuoja speciale radio valandą ir programos metu scenoje pasakys atitinkamą kalbą.

LAISVOJI LIETUVA

Ypatingai lietuvių tremtinius praso jai parašyti straipsniai ir žinutės is lietuvių gyvenimo ir veichlos tremime. Taip pat prasomi mūsų veikėjai Argentinoj, Brazilijoj ir kitose kolonijose, dažniau parašyti žinutės is tenyhsčiu lietuvių patriotines, visuomenines bei kultūrinės veiklos.

RASYTOJU ATSISAUKIMAS

(Tesinys iš 7 puslapio.)

i nežinomybe. Nacių vergijai žlugus, mes vėl laisvi. Laisvi, bet nelaimingi. Nelaimingi, nes neturim tėvų žemės po kojomis, protėvių dangaus virsum galvų ir negalime kancios kryžiaus nešti kartu su visa tauta. Bet mes laimingi, nes matome, kad gerasis pasaulis kovoja dėl taikos, dėl visu tautų laisvės ir teisybės. Mes laimingi, kad girdime, kaip žmonės gali ne tik laisvai galvoti, bet laisvės tiesos žodį tarti. Mes laimingi, kad esame gyvi liūdininkai tautos, kuri dar nenori mirti ir esame jos žodis, laisvas nuo svetimų varžtų, kurie kausto pasilikusius tėvynėje.

Sitoji tad padėtis, pasaulio rasytojai, ir uždeda mums pareigą kalbėti ne vien vardu to tautos penktadalio, su kuriuo mes einame istremimo kelia, bet visos kenciančios Lietuvos vardu ir visu rasytojų lietuvių, kurių balsas Jūsų nepasiekia, o jeigu ir pasiektų — tai būtų smurtu ir prievarta jiems padiktuoti žodžiai.

Mes saukiame į jūsų širdis ir į laisvės ištęją kuriančių žmonių sąžinę.

Mes tikime, kad Atlanto Charta, kuri garantuoja visoms tautoms, didelėms ir mažoms gyvenimą, neaplenks ir Lietuvos.

Mes tikime, kad didžiosios valstybės nenorės, kad iš pasaulio žemėlapyje būtų išbrauktos Pabaltijo tautos ir valstybės, o jų tarpe ir mūsų Lietuva.

Mes tikime, kad Jungtinės Pasaulio Tautos nepripažins tos neteisybės ir tu sienų, kurias atnesė karas, frontai ir okupacijos.

Mes tikime, kad Lietuva, nuo amžių turėjusi savo valstybę ir savo valdovus, ir vėl bus laisva ir nepriklausoma.

Mes džiaugiamės, kad daugelis Europos tautų tremtinių ir pabėgusių kūrėjų ir rasytojų grįžo į savo žemes jų atstatyti ir jas puosti naujais kūrybos laimėjimais.

Mums kelio tėvynėn dar nėra, mūsų grįžimo diena dar neatėjo, mes saukiamės į Jus — : isgirskite, zinokite, supraskite, atjauskite, užtarkite.

Mes nenorime grįžti prievarta, mes nenorime mirti. Mes norime turėti tas pacias teises, kurias turėjo kitų tautų emigrantai rasytojai, mes norime grįžti laisvon Tėvynėn, laisvai gyventi ir kurti.

Suvaziavimo Prezidiumas:

Prof. Vaclovas Birziska,
Juozas Mikuckis,
Stepas Zabarskas,
Grazina Tulauskaitė.

LRT Draugijos Valdyba:

Stasys Santvaras,
Bernardas Brazdionis,
Pulgis Andriusis,
Balys Grazulis.

P. S. — Pietų Amerikos lietuvių plunksnos darbininkų pareiga, kad šis mūsų tremtinių rasytojų žodis kuopliau būtų paskleistas itakingoj kontinento spaudoj.

Redakcija.

Pochito Steponiukas

Urugvajaus ciagimis lietuviukas, vietinio lauku gyventojų «gaucho» tautiniuose rūbuose. Laisvieji Urugvajaus lauku gyventojai, ypatingai taip myli puostis sekmadieniu pasivaikščiojimuose.

LAISVOJI LIETUVA

Pranesa savo gerb. skaitytojams, kad šis numeris yra paskutinis siunčiamas kreditan. Ras nori «Laisvąją Lietuvą» ir toliau gauti, prasomas užsiprenumeruoti. Metinė prenumerata: Urugvajuje \$ 1.50, Argentinoje \$ 4.00 argent., Šiaurės Amerikoje \$ 2 dol.

M. Zineviciūtė - Cieslinskienė.

MOTINAI IR TĖVYNEI

Nieko pasaulyje nėra brangesnio, kaip Motina, dėl to ir jos diena švenčia be skirtumo viso pasaulio žmonės, nežiūrint kokių ištikinimų jie bebūtų. Tai vienintelė šventė, kuri motiniskos meilės ir jos pasiaukojimo saitu sujungia visus.

Gausi mūsų tautos išeivija, siemet ypatinga sirdgėla minės Motinos Dieną. Nors jos pagarbai paskirtas gražiausias gegužės mėnuo, kada pavasario saulės pažadinta gamta papuošia žalumynais laukus ir pievas, kai nuo ankstyvo ryto iki ramios nakties, girtos siaudžia nuo sparnuociu dainos, o rūpestingai ispuosytuose lietuvaiciu darželiuose sukrauna žiedus bijūnai, lelijos, tulpės ir narcizai, bet niekas tai nebedžiugins lietuvių Motinos sirdies kaip kitados. Ir svelnus pavasario vėjelis, žydri saulė, žiedai ir pauėstelių daina, tik didins neapšakoma jos sirdies skausmą, gilins liūdėsi, kuriuos baigs kartu su savo vargais ir rūpesčiais tik saltu kapu prieglobsty.

Jai beliko vieni atsiminimai, kuriu dar negali pavergti žiaurus okupantas. Atsiminimai ano laiko, kada prie duzgencio ratelio ji mokino skaityti, skiepijo Tėvynės meilę ir atejūno daromas Lietuvai skriaudas, mazojo sūnelio sirdyje.

O dabar? Dabar per Motinos skruostus kraujo asaros rieda. Varguos auginti ir nuo-

latiniu rūpesciu puosuloti jos sūnūs, vieni karo aukomis krito, kiti istremti į baisųjį Sibirą, bado ir lėnciu mirčiai, kuriems uzdrausta net ir pagalbos sauktis, tretį nesa istremimo kryžiu Vokietijoje ir kitose salyse. Ju mielaja tėviske pavergė svetimieji ir ziauriai kankina bei zudo tirkuosius salies seimininkus.

Alpsta Motinos sirdis, kada jos žeme apsiatė kruvijos vergijos ūkanos ir mirties triūnfas, temsta akys, kada ji mato Lietuva pavesta kalėjimu ir kapinyne. Tik skaudzios aimanos, išblaskytu po visa pasauli Lietuvos sūnų pasiekia Motinos ausi.

Bet Tu, lietuve Motina! Simtmečiusėjusi kryžiaus kelia ir is jo ismokusi kancios, nenuliūsk ir dabar. Jis laimins Tavo kancia ir nuves į prisikėlima. Nors Tavo vaiku surakintos lūpos, bet ju sirdys siuncia Tau paslaptingu zodziu sveikinimus ir prisiekia kovoti uz Tavo mylincios sirdies idealus.

Tavo Dienoje, mes Tau pinsime gražiausiu pasaulio ziedu vainika, Tave papuosime savo meilės, pasiaukojimo ir sirdies perlais. Tu laimėsi, nes Tavo pusėj tiesa. O tau brangi Tėvyne, kuri esi priesu kankinama; uz motinu kancias, uz pralieta nekalta krauja, uz tavo vaiku kancias ir auka Sibire bei istremime, tau ir vėl bus sugrazinta laisvė. Mes dirbsime, aukosimes ir budėsime, kol sutruks vergijos rėteziai ir pasiliuosave tavo motinos ir vaikai, laisva krutine, vieningai, majestotiniai ir dziaugsmo asaromis vilgydami savo veidus sugiedos:

— Lietuva Tėvynė Mūsų. —

Karo audros blaskomos motinos.

Dr. V. Kudirka.

MARTYNUKAS

(Tesinys.)

Jis toks maziukas ir menkutis, stovėjo prieš juos, nieko is pradziu nematydamas, tik apdriskusius savo trinycius, padėtus ant stalo. Jautėsi dingęs.

Prasidėjo tardymas. Zmonės tylėjo, policininkas klausinėjo, rastininkas viska rasinėjo.

— Tavo sitie trinyciai?

Martynukas jau norėjo pameluoti, bet dar gerai pakėlė akis ir pamatė tarp teisėju seni Sveda, kuris žiūrėdamas į jį linktelėjo galva.

— Mano! atsakė tyliai.

Aa, tavo! tu pats kur šianakt lakstei?

Martynukas vėl pasiziūrėjo į Sveda, bet senis jau sėdėjo nejudėdamas, nusikreipęs į kita puse.

— As ieskojau arklio! atkirto vaikinai.

— O kam melavai savo varda?

— Sarcio ieskojau...

— Sakyk teisybę! Ar siuntė kas tave?

— Niekas nesiuntė. Arklys prapuolė is ganyklos.

— Nemeluok, bus niekai. Kur lakstei?

— Blesio ieskojau. Jis pirkas, tai kaime-nės nesilaiko.

— Meluoji! As sakau, kad meluoji. Salty-siau, liepk ikirsti jam ryksciu!

Zmonės dirstelėjo į viens kita, patylomis kalbėjo ir lingavo galvomis. Pagaliau vaitas atsiliepė:

— Jeigu tikrai sakote, kad meluoja, tai rykstės nieko nekenks. Saūkly, ikrėsk jam 15, o tu, Jurgi, palaikyk!

Sauklys, valsciaus sargas, aukstas ir placiū peciu vyras, prisiartino prie savo aukos. Martynukas sukando dantis, nors visas drebėjo. Paguldė jį asloje ir prasidėjo skaudus darbas. Nezinia, ar Sauklys lengvai musė, ar vaikinai taip kantrūs buvo. Nei necyptelėjo. Atskaitė penkiolika.

— Na, dabar salyk! Siuntė tave kas? Ar nesei la?

«Blesio sarcio ieshojau! atsakė vaikinai.

«Na, palauk! Dar ne viskas! As jums sa-liau, vyrai, jeigu jūs nenuteisite jam dar kita tieli, tai as apshėsiu jus auksciau, kad jūs ji

ginatė susizinoje.

«Ka mes turime ginti! susulio pabūges vaitas. «Sakote lialtas, tegu liencia. Mes nieko nezinome, jis mums ne giminė, kad mes turė-tumėm jo gailėtis.

«Tai duoti, kad ponas policininkas sa-ko, kita tieli, patvirtino Svedas vardan lovi-ninku.

Vėl Martynuką paguldė, vėl musė, ishil-mingai shaitė smūgius, ir vėl vaikas tylėjo,

Atsistojo paraudes, ahys prisirūvo pilnos asaru, taciau neverke.

«Dar kita tieli nuo tevo gausi, kad uz ta-ve uzmokes bausme, saukle policininkas.

(Bus daugiau.

Jonukas - Poviliukas Debesiukas.

Pavyzdingai ir lietuviskai auklėjamas ponu Debesiu jaunesnysis sūnelis. Vyresnysis Adol-fukas nors dar teturi 7 metus amžiaus, bet gražiai lietuviskai kalba ir lanko Lietuvių Mo-kykla. Garbė lietuvišms motinoms, kurios savo vaikucius is mazes lietuviskai auklėja. Tokios motinos susilauks savo sentvėjų pilnos paguo-dos, o Lietuva garbingu jos veikėju.

MAN METELIAIS VIRSTA

Begyvendams tolimųj Urugvajaus zemėj —
Auginau balandėli, mokinau skraidyti.
Vai tu pilkas balandėli, tu aukštai lakioji
Ir dėl mūsų iseivėlių naujienas nesioji.

Tai nulėki tu pilkasis, už Atlanto jūru,
Kur paliko tėvuzėlis ir sena motulė.
Nors senai gal jie jau ilsis aukštame kalnely,
Bet rasi broliuzi mano ir miela sesule.

Ir nulėkes, balandėli, viska apžiūrėki,
O ant kapo tėvu mano vainika padėki.
Tu paklauski, ka beveikia brolis ir sesutė?
Kaip gyvena artimieji, zinele parneshi.

«Ten kalnuzy, kalnuzėly neradau kapelio —
Nepadėjau nei gėlės ant kapu tėvelių.
Skridau Nemuno pakrantėm taipgi Sesupėlio,
Bet neradau tavo broliu anei seserėliu.

Ir ju vieni ramiai ilsis ant kapu saltuju,
Kiti zusta be tėvynės už kalnu baltuju.
Zinau, kad didžiai suskaudo tavoji sirdelė,
Jog taip kencia nelaiminga gimtoji salelė.

Bet neliūsk mielas lietuvi, toli iseivijoje,
Nuo tėvynės nors atskirtas maruziu ir kalnu.
As skraidysiu po Lietuva ir nakti ir diena,
Kol parneshi tau laisvuzės linksmąja naujiena»

Skrisk Siaurės Amerikon tu, pilkas balandėli,
Kur gyven mano sesutės, mieli svogerėliai.
Jiems tu viska is tėvynės tenai apsaiki,
O sugrizdams nuo sesucių zinele parneshi.

Ar jos gyvos, ar jos sveikos mano seserėlės,
Kaip gyvuoja ir darbuojas jųj seimynėlės?
Joms dienele kaip nebuvus —
Man meteliais virsta.

Jonas Scesnulevičius.

Į KOVĄ

Vyrai, šautuva paimkim,
Bombas, granatas —
Kaip perkūnas priesa trenkim,
Už teises savas!

Lauk is Lietuvos maskoli,
Vergauti gana!
Gana zudė jie mūsų broli.
Verkė Lietuva...

Tebus svetimos dejonės,
Mes juk ne vergai.
Buvom, būsim laisvi žmonės,
Vien padės ginklai.

Vyrai, ginkla tvirciau spauskim,
Mūs tvirtos rankos,
Nes per ji tik beatgausim,
Laisve Lietuvos.

Montevideo.

J. P - us.

Adolfas Čeikus

Susipratus ciagimis lietuvis jaunuolis ir aktyvus «Vyties» organizacijos narys.

PERDAUG ASMENISKUMO

Negausi Urugvajaus lietuvių kolonija gyvena gausiai susiskaldžiusi. Tuo norima pasakyti, kad vienybė mūsų tarpe galėtų būti didesnė, negu ji dabar yra. Esamas susiskaldymas nėra natūralus. Čia nekalbėsiu apie žmones skirtingu politiniu įsitikinimu, kokių mūsų tarpe ypatingai maza. Ir nekalbėtume apie patį susiskaldymą, jei tik tokius didelius skirtumus galvoje turėtume.

Mes turime labai panasiu jaunimo ir senimo organizacijų, kurios vienaip galvoja Lietuvos klausimu, dirba ta pati kultūriniai patriotiniai darba, dažnai net po vienu stogu, bet negali susitarti ir piaunasi. Kas gi tad kaltas? Aisku, kad perdėtas asmeniskumas, kitaip sakant egoizmas.

Nesvarbu, kaip kas pats save vertina, daug svarbiau kaip kiti, kaip visuomenė ikainuoja. O visuomenė asmeni ikainuoja tiek, koks jis jai naudos teiktis, tiek, koks jis jai gero daro. Savimeilis, egoistas niekad nebūna tikrai mėgiamas ir gerbiamas. Kas išlo garbės, tas jos niekad neras. Kas jos nepaiso, apie toki nuolat ir visi sulkasi. Pasalinkime iš savo tarpo perdidelį asmeniskumą, santyliai savaime susitvarkys ir joio skirtumo neberasins ir niekas nebe-trugdys susiburti bendram darbui. Megstas visur savo asmenybe išlikti žmogus nesugebės ilgai laukti rimtai dirbti. Laikui bėgant, kiekvienam toliu tenka atsizadėti svajotos karūnos, arba užsidaryti savo paties liaute ir svajoti apie pasaulio laisvės ledinius rūmus.

Žmogus nėra gyvulys. Tiki arklis is pavaltu paleistas pasitenkina tvartu ir ędzio-mis. Žmogus turi ir dvasios pasaulį, jam reikia dvasios poilsio ir bendravimo su kitais žmonėmis. Tas ji ir traukia i visuomenės bei kultūros darba, daugumoje prieš jo paties norą.

Visos organizacijos darniai ir produktyviai veikia, jei jose nebūna toliu žmonių, kurie savo asmeni ir ligota ambicija stato aukščiau negu pacia organizacija. Norintieji dirbti organizacijose, privalo daugiau žiūrėti bendro reikalo, o ne savo asmens.

Tai gi visi i organizacijas, nes to reikalauja is mūsų Lietuva. Jei norime būti tikrais, o ne tik žodžio lietuviais, tai privalome laikytis tampriausios vienybės, tolerancijos ir gerbimo kitu rimto darbo.

Dažnai girdim ir danguma kalbant, kad pavojaus valanda petys i peti Lietuva ginsime, būsime vieningi. O juk zinom, kad Lietuvai niekad negresė toks pavojus kaip dabar, tai gi tik dabar ir reikia mums daugiau vienybės, susitarimo ir bendro darbo. Dirbkim nuosirdziai, gerbdami kiekviena gera pastanga, o

— Vardan tos Lietuvos, vienybė tezydi! —

Jonaviškė.

• •

MUMS RASO

Gerb. «Laisvosios Lietuvos» Administratoriai!

Esame jau susipazinusios su žurnalu «Laisvoji Lietuva». Tai tikrai idomus ir kiekvieno susipratusio lietuvių paramos vertas žurnalas.

Dėl finansiniu sunkumu, mūsų draugija siuo tarpu nepajėgia jo paremti stambesne parama, bet sąlygoms leidžiant auksa \$ 20 pesu «Laisvosios Lietuvos» reikalams.

Mes linkime Tamstoms kuogeriausios kloties Lietuvos darbe.

Argentinios Lietuvių Katalikių Mergaicių ir Moterų «BIRUTĖS» Draugija.

D. IR M. DRAUGIJA

Gerb. «Laisvosios Lietuvos» Redaktoriai! Malonėkite patalpinti «Laisvojoj Lietuvoj» kas seka:

Geguzės mėn. 4 d. s. m., U. L. Dainos ir Meno Draugijos ivykio visuotinis narių susirinkimas, U. L. Kultūros Draugijos patalpose. Susirinkimas isrinko nauja ir sekancio sastato draugijos valdyba:

Jonas Mockevicius pirmininkas, Hortensia Bartnikaitė vicepirmininkas, Jonas Vuljevas sekretorius, Elena Bartnikaitienė kasininkė ir Antanas Meskauskas valdybos narys. Revizijos komisijon isrinkti: Juozas Paravotis, Stasė Ziurelė ir Ona Taparauskaitė.

Naujoji ir senoji draugijos valdybos savo posėdy, geguzės 9 d. padarė perdavimo ir priėmimo akta, perimant draugijos turta ir knygas. Draugijos kasa perduota su \$ 52.50 grynais pinigais.

Be sito, nusitarta prasyti Kultūros Draugija, kad ji isnuomuotu savo patalpose esama tuscia kambari sios draugijos ir bendro Lietuvos naudai darbo plėtotei.

Lietuviai norintieji tapti sios draugijos nariais ir gauti apie ja informacijas, visuomet prasomi kreiptis i visus valdybos narius.

Korespondentas.

Motinos Diena

MINIMA

Sekmadienį, gegužės mėn. 25 d.

1947 m., 4 val. po pietų punktualiai

— U. L. Kultūros Draugijos — patalpose
Calle Rio de Janeiro 4001. Villa del Cerro.

PROGRAMA:

1 — Lygiai 11 val. dienos, iš Montevideo radijo stoties C. X. 24, «La Voz del Aire» bus transliuojama lietuviška radijo valanda. Bus kalbos, dainos, muzika ir deklamacijos. Pasukite radijo aparatus ir išklausykite.

2 — Po pietų, lygiai 4 val. prasidės Motinos Dienos minėjimas, programos atidarymu.

3 — «Laisvosios Lietuvos» redaktoriaus p. Juliaus Jazausko kalba.

4 — Jaunimo organizacijos «Vytis» pirminko p. Stasio Stendelio kalba.

5 — Kitų sveikinimai ir kalbos.

«Vyciu Motina»

Penkiu paveikslu, P. Čiucelio, dramatinis vaizdas, iš gyvenimo dabartinėje Lietuvoj.

Vaidina vytičių artistai. — Režisuoja p. Stasys Bartnikaitis. — Sufleruoja ponė Elena Minetaitė - Bartnikaitienė.

6 — Deklamacijos.

Deklamuoja: Dainos ir Meno Draugijos žinoma deklamatorė Hortensia Bartnikaitytė ir žinomas Jaunimo Draugijos «Vytis» deklamatorius Edvardas Grėbliūnas.

7 — Programos uždarymas.

Linksmūs SOKIAL. Geras ORKESTRAS.

Turtingas bufetas su puikiais lietuviškomis užkandėmis ir visu rūsiu gėrimais.

Išklausyti idomią programą ir pagerbti Lietuvę Motiną, visus lietuvius nuosirdžiai prasome atsilankyti į šį grandiozinį rengimą.

Gerb. svečius prasome nesivėluoti, nes programa bus pradėta punktualiai 4 val. po pietų.

U. L. K. D. Valdyba.

Jie Atliks

«Motinos Dienos» radijo programa iš žinomų stoties

C. X. 24:

«La Voz del Aire»

sekmadienį, gegužės 25 d., 11 val. dienos.

Is kairės stovi:

«L. L.» redaktorius Julius Jazauskas ir Dr. Pranas Sacikauskas.

Is kairės sėdi:

Regina Minetaitė, Hortensia Bartnikaitytė ir Margarita Miniauskaitė.

Liūda Beleskeviciūtė - Miniauskienė

Su mažąja dukryte Alicia, kurios vyresnioji dukrelė Margarita jau baigia gimnaziją ir dalyvauja patriotiniame Urugvajaus lietuvių darbe. Tai pavyzdinga lietuvių motina ir žinoma patriotė kaip ir jos vyras, p. Aleksandras nepailstantis mūsų kolonijos veikėjas.

Elena Minetaitė - Bartnikaitienė

Pavyzdinga lietuvių motina, kurios jaunesnioji dukrelė Zully dar yra mazytė, o vyras su joja Hortensia jau aktyvi patriotiniai kultūrinio kolonijos darbo dalyvė. Pati ponja Bartnikaitienė, nors būdama apversta šeimos rūpesčiais ir padėdama vyrui imonės reikaluose, bet ji randa laiko kaip mūsų kolonijos visuomeniskam, taip ir patriotinės spaudos darbui padėti.

Bronė Grigaitė - Klimienė

Su dukryte Kristina, kuri taip pat augina sūnų Eduarda. Tai pavyzdinga motina ir didelė lietuvių patriotė. Jos vyras p. Alfonsas Klimas, kaip «U. L. Kultūros Draugijos» sekretorius irgi yra pirmasis mūsų kolonijos patriotinės veiklos darbininkas.

Konstancija Jusienė

Su savo brūkšto sūneliu, viename Montevideo parke. Tai garbinga lietuvių ir nuosirdi patriotė, nes nėra nė vieno mūsų kolonijoje katalikis ar tautinio ivykio, kurio ponja Jusienė nebūtu rėmusi savo darbu ir stambiais aukomis. Ne be jos itakos ir stambioje ponu Jusiu liejyklos imonėj dirba visi lietuviai valdininkai ir darbininkai.

Uršulė Godienė

Pavyzdinga lietuvių motina užauginusi dukterį Oną, kuri jau vedusi su žinomu mūsų kolonijos patriotiniu veikėju p. Antanu Zupka ir sūnu Stasi, kuris buvo vienas iš pirmųjų patriotinio Urugvajaus lietuvių jaunimo organizacijos «Vytis» organizatorių ir jos pirmuoju pirmininku. Žymi katalikiskai patriotinio kolonijos darbo rėmėja.

Stefanija Bislienė

Nuosirdi lietuvių patriotė, pavyzdinčiai auginanti dukrele Vanda. Ponei Bislienei niekad nėra svetimas ir mūsų kolonijos tautiskasis darbas.

Bronė Stumbrytė-Grigienė

Pavyzdinga lietuvių motina, tautiskai išauklėjusi dukteris Brone bei Alba ir sūnų Feliksą. Visi jos vaikai yra nusipelnę kolonijos pagarba kaip aktyvūs lietuvių darbininkai. Pats tėvas F. Grigas taip pat yra pirmasis kolonijos patriotinio darbo vairuotojas.

Emilija Brazienė

Didelė mūsų kolonijos patriotinio darbo rėmėja ir nuosirdi lietuvių, kurios vyras p. Antanas Brazys yra taip pat mūsų draugijos ir bendrai lietuviško darbo vadovybė.

URUGVAJAUS

LIETUVIAI

PAGERBĖ MINISTRA

Lietuvos Ministrui Pietu Amerikai Dr. K. Grauziniui atvykus į Montevideo nuolatiniam apsigyvenimui ir Lietuvos Pasiuntinybės veiklos pradžia, patriotinė mūsų kolonija surengė Ministro garbei banketą. Banketas ivyko sėdi, gegužės 17 d., viename iš geresnių centrų hoteliu «El Forti Di Napoli».

Bankete dalyvavo į 200 rinktinės Urugvajaus lietuvių visuomenės, keli senatoriai, vietos spaudos ir visuomenės atstovai. Buvo pasakyta Lietuvos tragedijos klausimu kalbu ir bendrai banketas prarastas gyvoj draugingų nuotaukoj. Rytiniai sostinės dienrasciai idėjo grazu banketo aprasyra ir garbės stalo nuotrauka.

Dalyvis.

PRASOM ĮSIDĖMĖTI

Sekmadieny, birzelio mėn. 8 d. s. m. 4 val. po pietu, Kultūros Draugijos patalpose, calle Rio de Janeiro 4001, Villa del Cerro ivyks didelis sokių popietis su ivairenybėmis.

Sekmadieny, birzelio 22 d. s. m. 4 val. po pietu taip pat Kultūros Draugijos patalpose, calle Rio de Janeiro 4001, Villa del Cerro ivyks vakaras spektaklis. Bus suvaidinta dviejų veiksmu farsas «Vyro Ieskojimas». Režisuoja St. Bartnikaitis. Bus ir daugiau idomiu numerių. Zinokim ir kitiems pasakykim.

PADĖKA

U. L. Kultūros Draugija sirdingai dėkoja: Lietuvai Islaisvinti Centrai Argentinoje, už aukojima 100 atvirucių «Vytis» žurnalo paramai, Argentinos Lietuvių Katalikių Mergaicių ir Moterų Draugijai «Birutė», už aukojima \$ 20 žurnalo reikalams, gerb. mūsų kolonijos darbuotojui Juozui Ramonui, už aukojima 13 gerų plokstelių draugijai.

Valdyba.

PAVYRES VAKARAS

Gegužės 4 d. s. m. Kultūros Draugija buvo surengusi grazu ir idomu vakarą, kuris suaukė ypatingai gausu svečių būri. Draugijos artistai mėgėjai: Alba Grigaitė, Albina Korkuzienė, Leokadija Mockeviciūtė, M. Sveciulis, Jonas Stendelis ir Jonas Vuljevas, labai graziai ir meniskai suvaidino veikala «Nesipriesink», o

draugijos kasininkas p. Antanas Brazys pasakė originalu ir juokinga monologa «Ponas Draugas». Pasirodo, kad p. Brazys yra gabus monologistas, kuris natūraliu vaidinimu ir laisva laikysena, publika ikį asarų prijuokino. Didelė žiūrovų dauguma pageidavo, kad artimoje ateityje tas monologas būtų pakartotas.

Programa baigus ėjo linksmūs jaunimo sokiai. Tvarka buvo pavyzdinga. Daugiau tokiu lietuvisku parengimu.

Buves,

DRAMOS SERCIJA

Sekmingesniai scenos meno populiarizavimui mūsų kolonijoje ir palengvinimui tu pajėgu, kurios iki šiol vienos nesė šio darbo našta, Kultūros Draugijos pirmininko p. Mykolo Sveciulio rūpesčiu tapo suorganizuota prie mūsų draugijos Dramos Sercija.

Sercijos vadovybe sudaro: Stasys Bartnikaitis, Mykolas Sveciulis, Jonas Mockevicius, Juozas Kanaplis ir Antanas Stendelis. Kadangi rezisūra ir bendrai šio darbo imasi mūsų scenos veteranas p. St. Bartnikaitis, tai reikiatū tilėti, kad harta susilauksime tilro scenos meno.

GARNYS PAS KLIMUS

Gegužės 4 d. s. m., U. L. Kultūros Draugijos sekretoriaus p. Alfonso Klimo namus apilankė garnys, palikdamas ponei Bronei Klimienei grazu ir sveiką sūnu Eduarda.

Motina ir naujagimis sveiki, o tėvas labai patenkintas, kad susilaukė ipėdinio. Teau ga sveikas tėvų paguodai ir tautos garbei.

UZSIMUSĖ LIETUVIS

Siomis dienomis dirbdamas prie statybos miesto centre užsimusė lietuvis Benediktas Aleksandravicius. Velionis Lietuvoje paliko moteri ir tris liūdičius. Tebus jam lengva Urugvajaus zeme.

APSISAUGORIT LAIKU LIETUVIAI

Nehurie lietuviai, kurie nesvariai bolsevikų buvo apgauti su garsiaisiais parasais laipo duonos nupigimui, o tikrumoje tai buvo tik NRVD machinacija prieš Lietuvą, jau i mus kreipėsi ir prasė patarimo, kaip tuos parasus atsiimti. Jie juos jau atsiėmė. Tai protaujanti lietuviai, kurie nenori, kad už kelis Agraciados «draugus» pashui būtų tampomi ir gautu atsahyti už rublio darba.

Mes nuosirdziai ispėjam tuos lietuvius, kurie buvote komunistu suklaidinti su parasais, kad juos laiku atsiimkite. Pashui telis labai ir už niekus gailėtis, bet jau bus vėlu. Atsiimkite nei valandos negaisuodami.

Atsiėmes.

TARPTAUTINĖS VAIRAMS GELBĖTI
SAJUNGOS LIETUVIŲ SUB - KOMITETO

A p y s k a i t a

Nuo 1946 m. balandžio m. 6 d. iki 1946
m. gruodžio m. 14 d.

Sulyg 1946 m. - IV 6 d. Sub - Komite-
to kasoje liko 173.45

Nuo 1946 m. - IV - 6 d. iki 1946 - XII -
14 d. aukų surinkta 2788.67

Per U. I. S. N. nežinamų aukotojų
gauta 47.90

Viso gauta 3010.02

Islaidos:

Trečioji maisto siunta Paryžiui 956.15
220 porų batų parengtu siūsti Vokietij-
jon 990.50

U. I. S. N. atskaityta pakavimo išlaidas
apmokėti 289.01

Viso išleista 2235.66

Lieka:

Lietuvių Sub - Komiteto kasoje lieka 329.35

U. I. S. N. žinioje banke Lietuvių Sub - Kom-
iteto pinigų yra 445.01

Balansas 3010.02

Sub - Komiteto Pirmininkė

L. Grauzinienė

Sub - Komiteto Izdininkė

V. Biknevičiūtė.

— Laisvoji Lietuva —

Galima užsiprenumeruoti kiekvieną me-
tu laiką. Nebeatidėliok ir Tamsta, o tuojau už-
siprenumeruok. Pinigus siųskite «valor decla-
rado» ir administratoriaus vardą.

Returi

«Didieji»

Įkainuoja

Vokiško

Zvėriuko

Kaili.

Jie taipgi tariasi dėl
naujos konferencijos, kurio-
je pagal šio žvėriuko kaili
bus surasyta taika.

Šaipoku Kampelis

«Rojaus» Ciesorius

Arba Kremliaus Juozapas, po Maskvos konferencijos gaves visu galu suirima ir pradėjęs iš naujo savo draugus likviduoti. Pirmąjį Zukovą nezmoniskai apkramtes, o dabar griebes už barzdos «ukrainietį» Leizerį Kaganovic.

Jo nervu pasviežinimui, mūsų Desgraciados lietuviskai kalbantieji ruskeliai skubiai išsiuncia locma Matkuleviciūtės sūri ir Berlinke-rio «desimadinoj». «Vamos aver», ar «macis».

OI KAS SODAI

Oi kas sodai do sodeliai,
Vaisiai ruskiams — lapai mums.

Oi kas ruskiai do ruskeliai,
Kurie zudo mus visus.

Mes lietuviski žmoneliai,
Laukiam ka jie vėl darys.
Gal vyzotieji ruskeliai
Visus «rojun» isvarys.

Kas tie žmonės, do žmoneliai,
Kad išplėšė mūs namus?
Bet bus laikas, jog kacapas,
Gaus su kriukiu per nagus.

Kas tas Juozas, do Juozelis,
Gero lietuviams neduos.
Bet bus laikas, kad jo pypkė,
Net su ūsais eksploduos.

EXTRA TELEGRAMOS

— Šiomis dienomis, laike darbo Swifte ivyko strosni nelaimė. Cnatlyva Stalino ispa-zintoja, Vickinaitė - Barbeklienė staiga ėmė žeg-notis ir kloniotis saslavu krūvai. Lietuvės mote rys tuojau pasaukė asistencija, bet psichiatri-nės daktaras nustatė, kad ji buvusi persivalgius Desgraciados sūrio ir tas sukėles raūdonajo durnumo karsti.

— Praloses Casabó mūsų, draugu gene-rolas Ivan Caplikov vis dar tebevaikscioja ko-misarijon sveikatos tikrinimui. Pilnas diagnozo nustatymas ivyksias pas sviesiausi sūdžia.

— Baisi nelaimė, ana diena istiko Raudo-naji Tomosiu. Tamosius isimaukes Stalingrado sventėj ir prisiskaites «Darbo», lydėjo tūla se-nute ir Cerro plazitoj sumanė pzlido: aut. Se-nutei saukiantis ratunko, greit pasirodė tvarkos dabotojas ir Tamosiu nusitamosino komisari-jon. Is tenai Tamosius grizes pabaltintas.

— Praėjusi sekmadieni, už išplėsta lietu-viu turta, Arielkino nusamdytas radijo pusva-landis buvo pasvestas «Keleivio» Maikio su Tėvu pagarbinimui. Tėvo «filosofija» varė Var vuskas, o Maikiu pabuvo Raudonkelnaitė Mat-kuleviciūtė. Buvo fain filosofija. Žmonės ma-no, kad sekanti sekmadieny, lietuviski ruske-liai pagarbins ir savo mylimus draugus Raula su Rūku. Matkuleviciūtė ju garbei zada net dē klamuoti taryhu Lietuvoj populiariu eilėrašti: «Sviesusis gruzine, didis Dziugasvili».

Bodega y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

Vino Natural

REDENCION MELILLA

Tel. 22 00 35

Visi lietuviai tik čia perka, nes duodama gera prekė, ekonominė kaina ir skubus bei mandagus patarnavimas.

LIBRERIA y JUGUETERIA SELECTO

— de —

HOSMAR GERIN

Calle GRECIA 4215 — Cerro

Al lado del Cine

Ofrece toda su mercadería a un 30% de rebaja a los suscriptores de esta revista. Libros castellanos y extranjeros

ANELE RAULUSKEVICIENE

Didelio pasirinkimo, pigiu kainu bei mandagaus patarnavimo, visu rusiu maisto produktu krautuve. — Lietuviai prasomi uzeiti persitikrinimui

Calle BOGOTA 3217 — Cerro

Kaunas

PIENINE IR ALINE
ANDRIAUS ALEKNOS

Calle BOGOTA 4001 esq. Bélgica
CERRO

Visuomet sviezi produktai, ekonomiskos kainos, skubus patarnavimas
Pasitikrinkit

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOLIAUSKAS

Calle Francisco Tajés 1195 P. 2 Ap. 7

Siuvama visu rusiu, rubai, geriausiu medziagu ir pagal paskutinius madu reikalavimus. — Savas pas sava, nes rasite garantuota darba ir ekonomiska kaina

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña

JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams atvaziuojantiems is Argentinos. Sveikas valgis. — Svarios lovos pavieniam ir erdvus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8 39 05

Montevideo

KRAUTUVÉ IR BARAS

JONO GRAMOSAUSKO

Calle PERU 1992 — Villa del Cerro

Pirmos rusies viso maisto productai ir sviezios darzovės bei vasiai — Vietos visu rusiu gerimai — Pigios kainos — Skubus ir saziningas patarnavimas.
Persitikrinkite

Casa LIRA

1926 metais apdovanota aukso medaliu
— Tarptalitinėj Parodoj Lietuvoje. —
Visu rusiu pianu taisymas, sustygavimas, nauju darymas ir pertvarkymas.

Lietuviams nuolaidos. Savininkas
Antanas Dambrauskas

SAN JOSE 1015

Tel.: 836 33

GRECIA 3432 - CERRO - Tel.: 22 10 54

Savininkas, Stasys Bartnikaitis

Pr. Riboco ir Airzersteino

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Fabrikas

Calle RIO BRANCO 1102

Visoki meniski odos isdirbiniai parduodami urmu ir pavieniai. — Lietuviams daromos especialės nuolaidos

IMAN

ADOLFAS KAUSINIS

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus elektros irengimus ir pataisymus
Lietuviams Didelis Nuolaidos

Calle SAN JOSE 1088

Tel.: 879 56

FUNDICION PARDO

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Herrajes en General.
Sección Mecánica y Estampados
Matrices de Todas Clases y
Para Toda Industria

Eduardo Jusys

MOLINOS DE RAFFO 473

Teléfono: 22 53 05

Montevideo

PETRAS J. JASINSKAS

Lietuvis Statybininkas

Calle JAPON 2084 — Cerro

Montevideo

Lietuviams Nuolaidos.

PRANO STANEVICIAUS

KRATUVE - BARAS - PIENINE

Geros prekės. Ekonomiskas kainos

Calle GRECIA 4200. — Villa del Cerro

TINTORERIA Y SOMBRERERIA

ANDES

— de —

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel.: 818 03

Moteru ir vyru rubu valymas — Visu rusiu skrybeliu valymas ir reformas. —
Kostiumu ir paltu isvertimas. —

Lietuviams nuolaida

